

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 7. Variæ caussæ, ob quas diuina bonitas homines sinit ab insidente
humani generis hoste vexari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

carnifici permittit, in alium minus. Cur igitur diabolo, hosti suo & hominum, permittit Deus ista? Hosti, aio? immò hosti ferocissimo, crudelissimo, immanissimo, hosti corporum tortori, & animarum insidiatori.

Claud.
lib. 1. in
Ruffin.

Quid talo immanes unquam gessisse feruntur

Vel Scinis Isthmiaca pinna, vel rupe profunda

Scyron, vel Phalaris tauro, vel carcere Sylla?

O mites Diomedis equi, Busiridis arae Clementes. Iam Cinna pius: iam Sparatace lenis

Plutoni collatus eris.

§. VII.

Varia caussa, ob quas divina bonitas hominum sinit ab insidente humani generis hoste vexari.

Cur spiritus nequam in homines ingredi gestiat, caussa in proapatulo est; adeò voluntas illius auersa est à Deo, vt quia Deo nocere nequit, saltem creaturam illius dinexet: quam etiam idcirco odit, quia Deum odit; & cui inuidet, quod Diuina maiestas, relictâ Angelicâ naturâ, in vni-

tatem

catem diuinæ hypostasis assumserit humanam. Sicut ergo homines vindicta ardentes voluptatem capiunt ex occasione ultionis, ita ille delectatur, si quibus infensus est cruciantur. Hæc diabolo causæ sunt homines arripiendi. Atqui Deus humanum genus amat, ei que bene vult, bene facere cupit, cur ergo demones vel immittit illis, vel permittit, ut cum tanta clade in eos intrent? Quomodo hoc cum illius amore, cum bonitate, immò cum iustitia congruit? Congruit omnino, ut etiam hîc exclamare libeat: *Domine, in celo misericordia tua: & veritas tua usq; ad nubes. Iustitia tua sicut montes Dei*, hoc est, sicut montes maximi maxima: *judicia tua abyssus multa*. Et si igitur illam infinitæ sapientiæ & providentiæ abyssum non possumus penetrare, sunt tamen nihilominus multæ claræque, etiam in hac Stygia tyrannide immittenda, vel permittenda, causæ, ut cogamur dicere: *Domine, in celo misericordia tua*, circa Sanctos tuos ab omni eiusmodi vexatione immunes; in terris autem, ubi ista permittis, *veritas tua usq; ad nubes; & iustitia tua sicut montes Dei*. Causæ enim sunt hominibus ex ipsa misericor-

Psal. 35. 5.

dia, veritate, iustitia patefactæ. 1. Ita discimus, præter corpora, spiritus aliquos esse, quod athei negant, vt Deum negent. Fit ergo ipse hostis Dei, testis Dei. Cum

Aët. 23. 8. atheis prosternuntur & Sadducaï. Sadducaï enim dicunt, non esse resurrectionem, neque Angelum, neque Spiritum. 2. Ab his spiritibus colligimus, absonum non esse, etiam animam nostram à corpore liberam, corporis expertem posse subsistere, ac proinde, instar Angelorum, immortalem esse atque æternam; eamque post hanc vitam, aliam viuendi rationem ingressuram. 3. Obsessorum tam tyrannicè tractatorum calamitas ostendit, quantum sit huius nequam spiritus erga homines odiû, quanta crudelitas; vnde meritò ab omni eius consortio, auxilio, familiaritate abhorremus. Est enim eius consortium fallax, auxilium inutile, familiaritas perniciofa. 4. Contra tam potentem & dirum hostem, necessariò ad diuinam opem, ad Sanctorum suffragia, ad Ecclesiæ sacros ritus, & Sacramenta currimus. Malus ergo persecutor boni remedij quærendi causa est. 5. Discimus ex hac dæmonum vexatione, quàm miserè accipiat animas peccantium,

Aët. 23. 8.

Vide Topstat. Abulens. in cap. 8. Matthæi. q. 12.

cantium, quas tanquam fortis armatus possidet. Ea enim quæ in corporibus cruciatis facit, indicia sunt eorum, quæ in anima molitur. Longè enim ille ex animabus monstra efficit detestabiliora. Facit eas cæcas, ut non videant veritatem; facit surdas, ut non audiant monentem; facit mutas, ut peccata sua non confiteantur; deniq; nihil in corpore destruit, quod non suo modo etiam in anima corrumpit. 6. Ex cruciatu, quo à se possessos affligit, coniecturam haud obscure facere possumus de tormentis, quæ patientur in inferno damnati; illi, inquam, qui in æternum sub omnimoda illius erunt potestate. 7. Discimus & hinc, quàm longè meliorem hospitem possumus recipere, nempe ipsum Christum, per SS. Eucharistiam in pectus nostrum intrare cupientem, qui identidem stat ad illud ostium & pulsat; ipsum Spiritum sanctum, qui meritò *dulcis hospes anima* ab Ecclesia appellatur; ipsam SS. Trinitatem iuxta illud; *Si quis diligit me, sermonem meum servabit, & Pater meus diliget eum, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus.* Quàm isti longè alij melioremq; sunt hospites? quàm longè ali-

Ioann. 14.

23.

ter domum, in quam intrant solent ornare? Vt ergo Deo ianua, & fenestra, & totum pectus aperiatur, excludaturq; vastator Angelus, finit diuina prouidentia à dæmone malo infessos adeò malè tractari.

§. VIII.

Omnis peccator meretur à diabolo, cui se subicit, possideri.

Hi omnes, alijq; plures sunt optimi fines, ob quos diuina prouidentia adamantinas Inferorum portas referat, damnatisq; spiritibus inde exeundi, hominesque inuadendi facit potestatem. Sed longè aliæ sunt ex parte ipsorum hominum causæ, quæ Deum cogunt, vt, tanquã iustus criminum vindex, dæmones, haud secus ac tortores carnificesq; suos, iubeat in homines insilire, sæuire, furere. Imperator rex militibus suis, vt ciuitatem rebellem armata manu inuadant, spolient, diripiant, incendant; & Deus de cælo aspiciat tot homines sibi indignissimè rebellantes, nec mittat suos hos stygios executores, vt eos lacerent? Audiit D. Paulus, incestum, apud Corinthios, commissum, & zelo Domini exardescens iudicauit, *tradere huiusmodi satana in interitum carnis*; audit & videt